

Takže žádný omyl ani marketingový průzkum.

„Ano. Kdo volá?“

„Tady Jenn, nezlob se, že ruším, ale Penny mi na tebe dala číslo. Potřebuju tě požádat o laskavost.“

Charlie povolila ztuhlá ramena.

„Ale jistě. Co potřebuješ?“

„V jednom ze sezónních domků nastal problém. Penny většinou všechno zastane, ale říkala, že ses nabízela na příležitostnou výpomoc, a Marcusovi už se nechce zadávat to Jackovi. To je na dlouhé povídání. Zkrátka, pomohla bys?“

„Jo, záleží na tom. O co přesně jde?“

„Očividně upadla dvířka od trouby,“ řekla Jenn.

„Upadla?“

„Aspoň to tvrdí. Samozřejmě bych ti zaplatila. Myslíš, že bys tam mohla hned zajít? Spustili bandurskou, že teď budou muset na oběd do restaurace a že si takový výdaj navíc nemůžou dovolit. Kdyby se ti to povedlo spravit, než se vrátí...“

„Jasně. Hned tam zajedu. Ale počkat. Co klíče?“

„Na zdi u dveří je schránka na kombinační zámek. Vždycky je tam náhradní klíč. Povím ti ten kód. Mění se s každým hostem.“

O deset minut později už měla Charlie namířeno k Chi an Mor. Byla z toho celá nesvá. Poprvé se chystala kutit pro někoho jiného než pro sebe a věděla téměř jistě, že své opravářské schopnosti možná trochu přechválila.

Ještě podivnější však byl kombinační kód pro zámek na schránce.

Existovala celkem mizivá pravděpodobnost, že by ty čtyři číslice mohly nést nějaký význam, Charlie na náhody nevěřila. Z desítek tisíc kombinací, které mohly vyjít, dostala zrovna tu, která se shodovala s datem Leeových narozenin.

Charlie se přede dveřmi zarazila.

Pochybovala, že ji někdo odhalil. A i kdyby někdo choval určité pode-

zření, tak proč by použil zrovna datum Leeova narození? Aby věděla, že po ní jdou? V tom případě bylo lepší na to nereagovat.

Byla přece tak opatrná. Nikdo ji nemohl poznat. Sotva poznávala samu sebe. Lidi si byli často podobní. I kdyby jí někdo přímo do očí řekl: „Vypadáš jako Steffi Finnová,“ vysmála by se tomu. „Vážně?“ řekla by. „Já tam tu podobu nevidím.“

Slavným i nechvalně známým lidem z celé země se dennodenně dařilo proplouvat životem, aniž by je někdo poznal. Charlie však bude pro své nové jméno potřebovat i jiné datum narození, jen pro jistotu. Možná nakonec dostane přání k narozeninám v létě.

Kód byl správný a ve stříbrné skřínce skutečně našla tenký klíč. Dveře se otevřely na namazaných pantech. Interiér domku Chi an Mor neměl chybu. Charlie z něj vycítila Jennin vkus, oproti opulentní Faře to tu však bylo strohé a jednoduché. Do středu domu vedla dlouhá chodba. Z každé strany vchodových dveří se nacházely ložnice, jedna s dvojitou postelí a koupelnou a ta druhá se dvěma oddělenými postelemi. Další dveře byly zamčené a naproti nim byla rodinná koupelna se samostatně stojící vanou na nožkách na šedé břidlicové podlaze. O takové koupelně Charlie vždycky snila.

Vstoupila do otevřeného prostoru kuchyně s jídelnou a pohovkami. Celý pokoj byl vymalovaný příjemně bílou barvou, žádnou agresivní bělobou. Na oknech s výhledem na pláž visely bílé dřevěné okenice a z dvojitých celoprosklených dveří se dalo vyjít na menší terasu s krytou vířivkou. Žasla, jak si někteří lidé o dovolených žijí. Vířivka a výhled na moře něco stojí.

„Páni,“ zasténala. Bylo to až bolestně krásné.

Otevřela okenice a kochala se. Moře naráželo do skal, které po obou stranách trčely z vody jako krabí klepeta. Bylo to divoké a znepokojující. Uhrančivé. Přes dvojitě sklo nebylo burácení moře slyšet, nebo už si na ten zvuk zvykla, nicméně cítila jeho tlukoucí srdce, když se hnalo vstříc kamenům. Vlny odtud skákaly až do nebe.

U jednoho okna stál mosazný dalekohled na trojnožce. Mířil na podlahu a vyčkával, až jej někdo pozvedne směrem k obzoru, aby mohl sledovat připlouvající lodě. V rohu stála opřená plastika z naplaveného dřeva.